

Sokolski praznik v Celju

Župni izlet, ki ga je priredila večeraj celjska sokolska župa v proslavo svoje dvajsetletnice in štiridesetletnice celjskega Sokola, je uspel ob idealnem vremenu nad vse pričakovanje in se razvil v mogočno manifestacijo za veliko sokolsko idejo.

V soboto 14. t. m. ob 17. se je začela na Glaziji tekma moškega in ženskega naraščaja, v nedeljo 15. t. m. ob 6. zjutraj pa tekma članov za srednji in nižji oddelek in članic v nižjem oddelku. Tekme so potekle zelo zadovoljivo. V nedeljo v prvih jutranjih urah je Celje oživele. Z jutranjimi vlaki ter z vozovi in avtomobili so prihajale iz vsega celjskega okrožja in drugih krajev Slovenije velike množice Sokolov in civilnih gostov. Mesto je bilo odeto v številne državne trobojnice. Na ulicah je vladalo izredno živahno vrvenje, ki se je stopnjevalo od ure do ure.

Ob pol 9. dopoldne so se vršile na Glaziji izkušnje za popoldanski nastop, ki so trajale do 12. Opoldne se je razvila z Glazije veličastna sokolska povorka z godbo Sokola I iz Ljubljane in celjsko železničarsko godbo. Sprevod je otvorilo 10 sokolskih konjenikov, nato je sledilo 6 društvenih in troje naraščajskih praporov, župno starešinstvo, 182 članov v kroju, 66 članov v telovadni obleki, 180 otrok, 96 naraščajnic, 160 naraščajnikov, okrog 150 članov v civilu in oddelek vojakov - Sokolov, skupno okrog 900 oseb. Sprevod se je pomikal po Ljubljanski cesti, Dečkovem trgu, Gosposki ulici, Glavnem trgu, Kralja Petra cesti, Cankarjevi cesti, Krekovem trgu, Aleksandrovi in Prešernovi ulici, povsod živahno pozdravljen od občinstva, do mestnega magistrata, kjer se je sprevod ustavil.

Z magistratnega balkona je pozdravil zbrano Sokolstvo starešina celjske sokolske župe br. Smertnik, ki je med drugim izvajal: »Slavnostni dnevi Sokola kraljevine Jugoslavije se bližajo z veliko naglico. Vsa sokolska društva v širni državi se z navdušenjem pripravljajo na to veliko sokolsko manifestacijo. Z isto vneto se pripravlja jugoslovanska prestolnica na sprejem. Pokrovitelj velike sokolske manifestacije je Nj. Vel. kralj Aleksander, ki mu kliče mo svoj gromki: Zdravo!«

Tem besedam so sledile viharne ovacije kralju. »Celjska sokolska župa je pozvala danes svoje članstvo na sokolsko smotro, da pregleda, kako daleč so že dospeli priprave za našo veliko beograjsko slavnost. Iz te smotre se je razvil danes lep sokolski praznik. V imenu celjske sokolske župe pozdravljam župana br. dr. Goričana kot predstavnika celjskega mesta ter zastopnike ljubljanske, mariborske in zagrebške sokolske župe. Pozdravljena draga sokolska deca, dragi sokolski naraščaj, ti naša nada, ki boš nekoč soodločeval o usodi naše domovine! Videti hočemo, kako daleč je že pri tebi sokolska vzgoja in disciplina. Celjsko sokolsko gnezdo je staro že 40 let, a leta se mu ne poznajo, od leta do leta je celjski Sokol močnejši in živahnejši. Apostoli sokolske misli, ki ste se danes zbrali, boste znali braniti to svojo postojanko. Celjsko mesto bo ostalo v vekov veke na braniku jugoslovenstva in ob tej priliki mu kličem sokolski: Zdravo!«

Nato je pozdravil Sokolstvo župan g. dr. Goričan: »Iskreno Vam povem, da sem zelo vesel, da je celjska sokolska župa določila Celje za svoj XIV. oz. I. župni zlet, za revijo požrtvovalnega dela. Sokolstvo pomeni veliko nacionalno in moralno vrednoto in bilo je vedno na braniku za nacionalno stvar. Ker je bil Sokol v Avstriji nacionalen, je moral biti protidržaven. Iz nacionalnega borce je postal Sokol po prevratu borec za državo. V imenu celjskega mesta pozdravljam vsa društva celjske sokolske župe in druge goste. Današnji zlet naj bo nov temeljni kamen za gradnjo mogočne sokolske stavbe.«

Sledila sta še pozdravna govora staroste mariborske sokolske župe br. prof. dr. Kovačiča in tajnika ljubljanske sokolske župe br. Flegarja. Ob koncu je zasvirala godba državno himno. Ob 13. je bil razhod pred Narodnim domom, nato pa so se podali gostje k obedu.

Ob tričetrt na 4. popoldne se je pričela na Glaziji javna telovadba, ki ji je prisostvovala večtisočglava množica. Za glasbo na Glaziji je skrbel vrli sokolski orkester iz Ljubljane. Prvo točko sporeda so tvorile skupne župne proste vaje, ki jih je izva-

jalo 180 moške in 180 ženske dece. Sledile so vaje 15 starejših članov celjskega Sokola s kratko plaico (vaje za vsesokolski zlet v Beogradu), proste vaje 120 članic za vsesokolski zlet v Beogradu, vaje 32 vojakov s puškami, telovadba na orodju in igre (108 moškega in ženskega naraščaja in dece), vaje 72 članov in članic celjskega društva z dolgo palico, proste vaje 160 naraščajnikov za vsesokolski zlet v Beogradu, 6 članov vzorne vrste na orodju in proste vaje 224 članov za vsesokolski zlet. Javna telovadba je uspela nad vse pričakovanje in žela burno odobravanje nešteti gledalcev.

Po javni telovadbi se je razvila zelo animirana in neprisiljena zabava, ki je trajala do jutranjih ur. Omeniti je treba, da je bil aranžma prireditve v vsakem pogledu vzoren. Tvornica »Pyrota« je poskrbela za lep umetni ogenj. Od 9. do 10. zvečer se je vršila na Glaziji telovadna akademija z naslednjim sporedom: skupine z obročem (moški naraščaj Celje), metuljčki (članice Trbovlje), »Morje« (člani Trbovlje), »Proljeće« (članice Zagorje), devetka (moški naraščaj Celje), loki (članice Celje), sedmica (člani Šoštanj) in valček (članice Celje). Akademija je bila zelo posrečena. Zlasti nekatere točke so bile originalne in precizno izvajane. Občinstvo ni štedilo z aplavzom.

Včerašnji župni zlet je pokazal na veličasten način, da sokolsko delo in sokolska ideja objemata s svojo neodoljivo silo od dne do dne večje številce naroda, ki hrani v svojih srcih čisto, neomajno in nepremagljivo jugoslovensko misel.

Kako dolgo še?!

V nedeljo 15. t. m. se je vršil v Celju župni zlet Sokolske župe Celje. Dasiravno je bil zletni dan objavljen že pred 3 meseci, torej znan vsaj celjski javnosti, so gospodje, ki so se do nedavnega še zbirali v »Orlovskem domu« v Celju, čutili potrebo, da napravijo na isti dan in točno ob isti uri, t. j. 15. junija ob pol 16. v telovadni dvorani v svojem domu ob tej veliki junijski soparici pevski koncert; pravzaprav so ta koncert le ponovili, saj so imeli že na predvečer prvi koncert. Računati so morali že v soboto 14. junija zvečer na slab obisk z ozirom na letni čas, neprime-

ren za koncerte, vendar so se morali zbrati — in sicer v minimalnem številu — tudi drugi dan popoldne v najhujši dnevni vročini, samo da bi s tem pokazali svoje omalovaževanje sokolski prireditvi in skušali odvrniti svoje ljudi od velike sokolske prireditve na glaziji, ki je pomenila nekako preizkušnjo za veliko vsedržavno sokolsko prireditev v Beogradu, ki se vrši pod visokim pokroviteljstvom našega vladarja in s sodelovanjem vrhovnih državnih organov.

Pa našim nepopoljšljivim bratom, ki igrajo neprestano dvolično igro — drugačno pred ljudstvom, drugačno v državni prestolnici, prej na Dunaju, sedaj v Beogradu —, je bilo to še premalo.

V vsem svojem javnem delovanju, z vsako svojo gesto kažejo mržnjo do Sokolstva in jim je prav mala briga, da je ustanovljen Sokol kraljevine Jugoslavije z zakonom, da stoji pod državno zaščito in da je na čelu vsenarodni te organizaciji, ki ji je dobrobit države začetek in konec vsega udejstvovanja. Njegovo Visočanstvo prestolonaslednik Peter kot starešina.

Župna uprava je dobila dovoljenje, da razobesi pred župnim zletom preko ceste pred celjskim kolodvorom na belem platnu reklamni napis zletne prireditve. Kako je ta nedolžna reklama bodla našim »prijateljem« v oči! V »Slovencu« so se v soboto obregnili ob ta napis in vprašujejo gg. občinske očete celjske, zakaj so dovolili razobesiti ono »platneno zadeco«. Seveda so pri tem hinavsko zavijali oči, češ da nimajo v ostalem nič proti napisu, le za princip jim gre...

Celjsko mestno načelstvo in župna uprava sokolska sta pozvala in prosila celjske hišne posestnike, da razobesijo na dan župnega zleta zastave in okrase okna. Človek bi bil pričakoval, da storijo to tudi pristaši druge »miselnosti«, vsaj iz takta napram gostom, ki jih je prišlo toliko včeraj v Celje! Nekaj častnih izjem je bilo med njimi, te smo si tudi za beležili, saj pride čez sedem let vse prav, kakor pravijo ljudje. Za vzgled si vzemite, slovenski »katoliški« rojaki, celjske meščane druge narodnosti, ki bi jim končno ne mogli toliko zameriti, če bi se ne bili odzvali pozivu celjskega mestnega načelstva.

Gospodje tam okrog »Slovenca« še potem vzrujete, če se vam po vseh

Tast Kondelik in zet Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

77

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

XXXIV. Skušnje iz letovišča.

Pred pol ure ni bilo v mojstru Kondeliku nič bolj potlačenega in zatritega kakor glad, da, ni se mu ljubilo jesti. Gledal je te priprave za večerjo, bil je obdan z jestvinami, toda niti pomislil ni, za koga se vse to pripravlja. Ako bi ga bil kdo vprašal, kaj bi rad jedel, bi mu bil odgovoril, da je sit iz Kostelca za cel teden, za štiri tedne. Tako je nanj učinkovalo razburjenje in pričakovanje bodočih stvari. Toda s prihodom gospe Beti, z nepričakovanim obratom položaja, ko mu ni prav ničesar očitala in ga je samo vprašala: Ali nisi jezen? — se mu je povrnil njegov najmočnejši čut, zdrav, dober tek. Čez nekaj časa je pozabil na vse, tudi na neprijetnost z užitniškim davkom, ki ga je bila neizrečeno razjezila, in sedaj je jedel, kakor bi se bil štirideset dni postil. Jedel je vse, vse mu je dišalo in tudi ostale je neprenehoma silil. Ravno tako izbornu mu je teknila njegova izborna hmeljevina, čeprav jo je še le

včeraj poslednjič pil. Njegov izurjeni, izkušeni jezik je veselo mlaskal, ko je primerjal, kak razloček je med tem pivom in ono kalužo, s katero je zalil današnji obed v Kostelcu. Mojstru Kondeliku se je zdelo, kakor ne bi bil že celih štirinajst dni osvežil svojega grla s tako imenitnim duškom.

Čeprav je gospa Kondelikova prej rekla, da ji ni nič za jed, vendar ni bila to resnica. Skraja je jedla sicer le malo, toda potem je segala vedno hitreje v sklade. Morda je bil to učinek skupne večerje ali vzgled ostalih jedcev. Morda pa je bil to čar prve domače večerje po dolgi dobi, zavest, da je zopet v svojem prijaznem stanovanju, katerega se je za nekoliko tednov sama in dobrovoljno odpovedala.

Slednjič so povečerjali, Katinka je odnašala ostanke in prazne krožnike, teta je še hitro vzela kos prašičjega jezika, katerega vonj je prijetno dražil njen želodec. Kondelik je že tretjič dvignil kozarec in napil na

srečno svidenje, mežikal je pri tem zelo nežno svoji dragi Betki, Vejvara je gladil Pepico po polni okrogli ramici in Pepici se je pojavil včasih na obrazu prekanjen nasmeh, včasih še čez bradico.

Ko je Katinka odšla poslednjič iz obednice in zaprla za seboj, je prijel mojster levo roko Betkino, potapljal jo je s svojo dlanjo prav nalahno in je rekel:

»To je lepo od tebe, mamica, da si nas prišla ogledat. Saj nam se je tožilo. Ampak da nisi mogla naznani ti!«

»Kje pa mi je moglo priti na misel, da pridete tako naglo za nama. In vsi! Tega ne bi nikdar pričakoval!«

»Saj sem pisal, Beti«, je menil mojster.

»Da, da morda prideš jutri — sam — o Franu in Pepici nisi ničesar omenil — in še to je bilo tako negotovo. Zato sva danes odšli, da se ne bi zastoj vozil.«

»Vidiš, oče«, se je oglasila Pepica, »jaz sem imela prav!«

Mojster je gledal gospo. Še vedno ni vedel, pri čem da je. Na ustnicah se mu je treslo vprašanje — in po kratkem molku je spregovoril:

»No, mamica, koliko časa pa ostaneš sedaj pri nas, kaj?«

»Kako dolgo, stari? Niti ganem se ne odtod. Z dvema paroma konj me ne spravite nikamor.«

Mojster se je globoko in zadovoljno oddahnil. Ta sklep je bila njegova najbolj tajna in vroča želja. Toda v čem tiči vzrok tega sklepa? Prej je gospa Kondelikova tako hitela od doma.

»Kaj ti ni bilo tam všeč, Beti?« je vprašal mirno brez najmanjšega očitanja, skoro strahoma. Zakaj sam se je bal očitanja, da ni dragi ženi dobro izbral.

»Ni bilo všeč, stari?« je ponovila gospa njegovo vprašanje. Potem pa je naglo vzkliknila: »Stari, meni je bilo tam huje nego sveti Genovefi v puščavi! In ko me ne bi bilo sram, bi bila že davno zbežala od tam.«

Mojster je bil ves v zadregi. Njegova slutnja se izpolnjuje. Gotovo je on sam napravil kaj nespametnega. Da bi prikril zadrego, je prijel kozarec in je pil.

Kakor bi uganila kaj se v njem godi, je hitela gospa pripovedovati tolažilno:

»Ne, stari, ti ne moreš za to. Tebi ničesar ne očitam. Kje neki. Prvič v življenju se mi je to pripetilo. Jaz

teh dogodkih odreka prava državnost! Poglejmo si odkrito v oči in povejte nam: **Kaj pa imate proti Sokolstvu še sedaj**, ko naj bi bil po želji našega vladarja ves narod zbran v Sokolu kraljevine Jugoslavije, da se v njem vzgajajo telesno zdravi, moralno čvrsti in nacionalni zavodni državljani?

Dobro veste, da se našemu preprostemu ljudstvu sedaj, ko se Sokolstvo širi v zadnje vasi, odpirajo oči in da vas zapuščata. To vas pa strašno peče. Vemo dobro, da boste po svoji stari navadi vso zadevo skušali zaviti in da boste zakričali, ker smo vam stopili tam na prste, kjer vas najhuje boli. — Bog živi!

Cerkvenokonkurenčni odbor v Celju

Cerkvenokonkurenčni odbor za celjsko župnijo, h kateri spadajo Celje, Celjska okolica in Lopata, razpošilja te dni plačilne naloge za prispevke k stroškom svoječasne popravitelje cerkve in župnišča. Na predlog opata kot upravitelja župnije je določilo sresko poglavarstvo popravitelje cerkve in župnišča in je odobrilo proračune. Dela so se oddala stavbeniku g. Golograncu, ki jih je izvršil, na kar se je vršila kolavdacija izvršenih del ter je sresko poglavarstvo dela odobrilo in ugotovilo potrošnjo.

Po zakonu od 28. 4. 1864., dež. zak. štev. 7. se mora potrošnja razdeliti tam, kjer je patron, v tri enake dele: en del nosi upravitelj župnije, en del patron in en del cerkvena občina, sestoječa iz vseh v to župnijo včlanjenih katoliških davkoplačevalcev, pri čemur se računajo le direktni davki. Ako upravitelj župnije nima zadostnih po zakonu predpisanih minimalnih dohodkov, se njegov delež prišteje k deležu davkoplačevalcev. Isto se zgodi, če izpade delež patronata.

Ker pri celjski župniji izpade delež župnega upravitelja, ostaneta za plačilo potrošnje za cerkvene stavbe le patron in cerkvena občina. Celjski župni cerkvi je patron državni zaklad, ki ima patronatske pravice (predlaganje pri imenovanju opata itd.) in patronatske dolžnosti. K tem dolžnostim spada tudi prispevanje k stroškom cerkvenih popravil po eni tretjini. Sresko poglavarstvo pa je proti dosedanjim predpisom na predlog finančne prokuratorje v Ljubljani razsodilo, da je z ustanovitvijo nove države ugasnil patronat. Pritožbi cerkvenokonkurenčnega odbora veliko županstvo v Mariboru ni ugodilo, sklicujoč se na razloge sreskega poglavarstva. Proti tej odločbi ni bilo rednim potom dalje pritožbe. Judikatura v tem vprašanju si ni edina: ena stran se postavlja na stališče, da je bil patronat osebno

pravo habsburške dinastije in da je z ustanovitvijo nove države patronat ugasnil, druga stran se postavlja na stališče, da patronat ni ugasnil, ampak so prešle na novo državo tudi z zakoni urejene pravice in dolžnosti patronata. Ljubljanski vseučiliški profesor dr. Rado Kušej je to stališče znanstveno utemeljil in tudi upravnosodišče se je postavilo na isto stališče. Vendar se odgovorni činitelji države niso mogli dosedaj odločiti za to pravilno stališče. Vloga, ki jo je napravil cerkvenokonkurenčni odbor na sresko poglavarstvo, da se tudi ono postavi na to stališče in izposluje pri vladi, da prispeva država k stroškom popravil svojo patronatsko tretjino, je ostala glas vpijočega v puščavi. Ostal je edini izhod: čakati na novo ureditev zadevnih določb s pogodbo med državo in rimsko kurijo. Ker pa se zadevna pogajanja vlečejo v neskončnost, se je moralo pristopiti k razdelitvi cele potrebščine med župljane po razmerju njihovih direktnih davkov. Cerkvenokonkurenčni odbor je dal izgotoviti seznam vseh davkoplačevalcev z navedbo vsot, ki jih posamezni plačujejo ter je na podlagi tega od davčne oblasti izdelalnega seznama razdelil potrebščino in posameznim davkoplačevalcem poslal plačilne naloge.

Dolžnost, ki jo tukaj izvršuje odbor, odnosno njegov predsednik, ni lahka in ni prijetna. Tudi njemu bi bilo ljubše, če ne bi bilo treba plačati nič ali pa vsaj za eno tretjino manj. Vsak se pa naj zaveda, da mu nalaga pripadnost k veroizpovedi tudi dolžnosti in da je ena od teh dolžnosti: skrb za cerkvene stavbe. Tudi po novi ureditvi bo najbrž tako urejeno, da bo morala cerkvena občina sama skrbeti za popravila cerkvenih stavb.

Omenim še, da je banovinska uprava sedaj podvzela vse potrebne korake, da se vprašanje patronata reši vsaj za ta čas, dokler se z zakonom ne uredijo cerkvenoupravne razmere katoliške cerkve v Jugoslaviji. Kakor je videti, stoji tudi banovinska uprava na stališču, da patronat države obstoji tudi v Jugoslaviji in da mora država nositi patronatska bremena, ker je odprava patronata mogoča le zakonskim potom.

Kako sem že omenil, se je izvršila razdelitev prispevkov po razmerju direktnih davkov. Stavbenik ni mogel čakati na plačilo računov, moralo se je najeti posojilo pri Mestni hranilnici in pri Ljudski posojilnici. Posojilo se mora vrniti. Zato prosim, da se pozivu k plačilu vsi odzovejo, ker nima smisla protiviti se plačilu, ki je v zakonu utemeljeno. Prizivi proti plačilnim nalogom nimajo odločljive moči. Ako je pa dobil plačilni nalog tak davkoplačevalec, ki ne pripada h katoliški veri, se naj o tem izpriča in se bo to brez

nadaljnega upoštevalo. Kot razveljavljivi pojav moram ugotoviti, da je dobil tak plačilni nalog tudi protestant, ki ga je sicer vrnil, je pa vkljub temu kot neimenovan nakazal za popravilo lepo vsoto 1000 Din, kar sem vzel z zahvalo na znanje.

Dr. Anton Božič.

Občekoristna uradniška stavbna zadruga v Celju

Pred kratkim se je vršil v Narodnem domu v Celju redni občni zbor Občekoristne uradniške stavbne zadruge v Celju, ki ga je otvoril in vodil načelnik g. prof. Mravljak. Navzočih je bilo 20 zadrugnikov. Pred prehodom na dnevni red se je načelnik spominjal v preteklem letu umrlih članov gg. prof. Josipa Gorečana in sodnega nadoficijala v p. Ivana Vrečka. Navzoči so počastili njun spomin s klici »Slava!« Nato je prečital davčni kontrolor g. Videnšek zapisnik zadnjega občnega zbora, ki je bil soglasno odobren.

Iz poročila o poslovanju in iz bilance zadruge za l. 1929., ki ga je podal davčni nadupravitelj g. Cvahte, posnemamo: Po pravilih ima zadruga nalogo, da oskrbi svojim članom zdrava in cenena stanovanja v zadrugnih hišah oziroma da jim preskrbi z dovoljenjem kredita lastne hišice. Stavbna kredita, ki ga je dovolila Mestna hranilnica celjska zadruga, se je poslužilo za zidanje lastnih hišic doslej 7 članov, ki so izrabili 539.270 Din kredita, za katerega je prevzela mestna občina celjska jamstvo. Mestni občini jamči za iztirljivost zadruge s svojimi tremi hišami. V zadruginih hišah št. 4., 6. in 8. v Kersnikovi ulici je nastanjenih 8 aktivnih državnih uradnikov in 4 upokojevci. Eno stanovanje, ki je bilo lani izpraznjeno vsled prenehanja stanovanca v drugi službeni kraj, je zasedel po vrstnem redu član, ki je bil prednamočen že od 25. februarja 1921. Za v bodoče izpraznjena stanovanja je prišla še 12 članov. Ob koncu l. 1928. je imela zadruga 86 članov, lani sta umrla 2 člana, izstopil je 1, tako da je padlo število članov do konca leta 1929. na 83. Stanje vplačanih deležev je bilo ob koncu l. 1929. 11.972 03 Din, od teh je bilo odpovedanih in še ne izplačanih 361.02 Din. Zadruga je članica Zadrugne zveze v Celju, ki izvršuje zakonito predpisane revizije.

V l. 1929. je znašal denarni promet 423.016.33 Din. Prejemkov je bilo 211.717.84 Din, izdatkov 211.298.49 dinarjev, tako da je znašala gotovina ob koncu leta 1929. 419.35 Din. Bilanca za l. 1929. izkazuje imetje v znesku 123.337.31 Din in bremena v znesku 110.073.68 Din, čisti dobiček znaša 13.263.63 Din napram 8.251.90 Din čistega dobička v l. 1928. Predlog, ki

ga je stavil v imenu nadzorstva gospod Zorko, da se letni račun načelstva odobri s pohvalo, je bil sprejet soglasno.

Gospodar šolski upravitelj g. Bizjak je poročal o izvršenih popravilih hiš, streh in plotov. Namesto njiv se je napravil sadonosnik s 60 jabolčnimi drevesi-bobovci, ki se razdelijo v enakih delih po 5 komadov med najemnike zadrugnih hiš. Stranke morajo drevje skrbno negovati po danih navodilih. Okrog sadonosnika bodo pozneje postavili primeren plot.

Občni zbor je soglasno sprejel predlog knjigovodje g. Cvahteja, da se razdeli čisti dobiček iz l. 1929. v znesku 13.263.63 Din tako-le: 1.340 dinarjev se da splošnemu rezervnemu skladu, 3.205.35 Din najemninskemu obnovitvenemu skladu, 550 Din II. stavbnemu skladu in 8.168.28 Din I. stavbnemu skladu.

Izstop iz načelstva sta prijavila gg. dr. Josip Požar in Ivan Stanič, iz nadzorstva pa gg. Anton Zorko in Anton Bojec. Na predlog gosp. prof. Mastnaka sta bila nato izvoljena v načelstvo gg. dr. Josip Požar in Fr. Čuš, v nadzorstvo pa gg. Anton Zorko in Josip Bogovič.

Občni zbor je soglasno sprejel predlog načelnika g. prof. Mravljaka, da se spremeni § 23. pravil glede članskih deležev, ki naj znaša za vse zadrugnike, ki so pristopili po 1. januarju 1929. 500 Din namesto 100 dinarjev. Namesto drugega odstavka § 13. se vstavi besedilo: Vsak član ima le en glas.

Gosp. prof. Mravljak je pojasnil v javijo znaki umiranja vsled lakote, nega zbora pooblaščen za nakup stavbišč, da te naloge še ni izvršil. Predlagal je, da občni zbor podaljša to pooblastilo z naročilom, da odbor v tem letu sigurno nakupi stavbišče. Po debati, v katero so posegli načelnik g. prof. Mravljak ter gg. ravni. Marinček in prof. Mastnak in v kateri je dobil odbor primerne nasvete za nakup zemljišča, je bil predlog g. prof. Mastnaka soglasno odobren. Načelnik je pojasnil zadevo pristopa zadruge k Savezu, ki še dolgo ne bo zrela za realizacijo. Gosp. Cvahte je obrazložil delovanje zadruge s kreditiranjem za zidanje lastnih hišic; prečital je podatke zadevnega seznama in imena prigašenih reflektantov na zadrugna stanovanja. S tem je bil lepo uspeli občni zbor zaključen.

Krasne store,

preginjala, zavese, ročno in strojno delo izvršuje M. Šribar, Celje, Aleksandrova ul.

Učenec

ki je z dobrim uspehom dovršil 2 razreda meščanske šole, se sprejme v manufakturno in modno trgovino Franc Kolbezen, Celje. (Iz okolice Celja imajo prednost).

nisem vedela kod, ti nisi vedel kam. — Toda stari: rajši živim doma ob samem krompirju, nego tam ob pečenki. Moj Bog, kako mi je bilo tam tesno!

»In koliko strahu sva užili«, je dopolnila teta Katinka.

»Kako se mi je tožilo!« je vzdihnila gospa Kondelikova odkritosrčno.

»In kako sva se najezili«, je rekla Katinka kakor v odmev.

»Za božjo voljo, ženski«, se je čudil in strmel mojster Kondelik. »Meni se je zdelo tam kakor v raju!«

»Ne, stari, do smrti nočem več takega raja in tudi po smrti ne«, je odgovorila gospa Beti.

Mojster Kondelik je izbuljil oči, odprl je usta.

In gospa Kondelikova, ki je dobro razumela to, je začela pripovedovati. Očividno je bilo, da se trudi povedati vse kar najurneje, toda čim dalje je pravila, tem bolj je rastlo razburjenje, kakor bi zopet doživela vse one neprijetnosti, o katerih je pripovedovala.

»Da, raj, stari! Raj bi bil, ko bi se preselili vsi tja, mi in Vejvarovi in še kaka znana rodbina — predvsem pa bi moralo biti veliko moških med nami — — —«

»In še bolj: veliko stražnikov in

žandarmov, ki bi bili vedno dobro pripravljeni«, je dodala teta Katinka.

»Hočeva iti na sprehod«, je nadaljevala gospa Kondelikova, »dobro, greva, greva, steze nama zmanjka, kdo pa bi se vedno oziral nazaj — čez nekaj časa nisva videli več hiše. Saj veš, kako hitro se človek v gozdu izgubi. In naenkrat stoji pred nama vandrovec kakor skala — in za njim drugi. Toda ko bi bila to prava vandrovec, Kondelik, obrtnika, ko bi šla res za delom — ne, to sta bila potepuha, da se jih mora človek ustrašiti. Hočeta ubogajme, oči se jima vrte, gledata uhane, brožo, prstane — Kondelik, jaz sem se tako bala, da nama začneta rezati ušesa in prste, da se ne bi mudila z delom. Saj veš, da delajo tako Indijanci in Turki.«

»Da, ko ne bi samo ničesar človeku napravili, ampak ti ljudje te začno kar terjati«, je rekla teta Katinka z izrazom velike groze na obrazu.

»Hitro iščeš po žepih«, je nadaljevala gospa Kondelikova, »da bi jima dal kak krajcar, in bojiš se pokazati denarnico, da ti ne bi vzela cele. In ko nisva mogli niti jaz niti Katinka dobiti krajcarja in ko sem rekla: Po-

čakajta, fanta, tamle za nama gre gospodar, posodi nama nekaj — tu sta me oba potepuha tako infamno pogledala in rekla: Kaj še, gospa, gospodarja sva videla tamle za lažom, pol ure od tukaj — to bi morala čakati! In tako sem slednjič morala z denarnico na dan, stari, in dati vsakemu dve desetici, in tresla sem se pri tem kakor šiba na vodi, zakaj te oči so denarnico naravnost požirale, in niti vedela nisem, kako sem prišla domov, in Katinka tukajle tudi ne.«

»Alternacijo sem dobila od tega, Venceljček!« je pristavila Katinka.

»Ali se je vama, to večkrat pripetilo?« je vprašal mojster Kondelik in iz njegovega glasu se je odzival strah za gospo, čeprav je sedela tu cela in nepokvarjena, čeprav so vsi ti dogodki že davno minili.

»No, le počakaj«, je nadaljevala gospa Kondelikova. »Ali ti sploh poznaš črnokostelske gozdove, stari? Ali veš, da se vlečejo tja do Budjovca, mislim, in na drugi strani do Krkonošev ali kam? Tesno mi je, kadar na to pomislim. Dobro, drugič sva se zmenili s Katinko, da ne pojdeva po stezi, ampak lepo po široki kolovozni poti — tam bo varno. Greva, malo se razgovarjava, nič-

sar ne misli — naenkrat naju obkoli, ti moj Bog, cela truma cigonov, kakor bi zrastle iz zemlje. Otroci, kakor ose, ženske kakor čarovnice in za njimi mladi in stari cigani, s sekirami na palicah. In vsi ti rjove kakor v židovski šoli, babure naju vlečejo za roke, da bi si dale povedati srečo, tipajo nama rokave, plašč, krilo — mislila sem, da je to najina poslednja ura. In Bog ve, kako bi prišli iz rok teh ljudojedov, ako ne bi počil nedaleč od tam strél in takoj za njim drugi. Naš gospodar je tam nekje streljal verice. V tem hipu so cigani zginili, kakor bi jih zemlja požrla in me dve stojiva tu, niti koraka ne moreva napraviti, tako se nam tresejo kolena.«

»Meni so pa še odnesli«, je rekla trpko teta Katinka. »Neka čarovnica mi je zvelkala z roke zapestnico. Tatovi!«

»No, molči, Katinka, dobiš drugo«, je rekla gospa Kondelikova. »K sreči je bila srebrna in nobena spominška. Saj sem ti takoj v gozdu povedala. — In takole, stari, je bilo vedno, nisva se upali napraviti niti dve sto korakov od poslopja. Potem pa je nastalo deževno vreme, da sploh nisva mogli zapustiti hiše. Sedeli sva cele dneve v sobi —«

DOMAČE VESTI

d Sodba v beograjskem procesu. V soboto 14. t. m. je bila v procesu proti 24 zagrebškim omladincom, ki so bili obtoženi, da so hoteli z raznimi terorističnimi dejanji rušiti javni red in mir v državi in delali na spremembo državnega reda, pred Državnim sodiščem v Beogradu izrečena sodba. Glavna razprava je trajala od 24. aprila do 7. junija. Obsojeni so: 24-letni privatni nameščenelec Ivan Bernardić na 15 let robije, 32-letni odvetniški pripravnik Cvetko Hadžija na 5 let robije, 25-letni trgovski pomočnik Martin Franekić na 5 let robije, 19-letni trgovski pomočnik Ljubomir Kremzir na 6 mesecev strogega zavora, 21-letni železolar Stjepan Mateković na 10 let robije, 21-letni mizarški pomočnik Filip Paver na 10 let robije, 36-letni trgovski pomočnik Ivan Ban na 1 leto robije, 27-letni mesar Ivan Štratak na 6 let robije, 26-letni absolvirani filozof Velimir Mocnaj na 3 leta robije, 26-letni diplomirani pravnik Gjuro Veselić na 1½ leta strogega zavora, 19-letni jurist Ivan Prpić na 2 leti strogega zavora, 21-letni zasebni uradnik Ante Štefanac na 4 leta robije, 26-letni mesarski pomočnik Pavle Margetić na 6 mesecev strogega zavora in 33-letni profesor Jakob Jelašić na 3 leta robije. Večina obtožencev je obsojena tudi na izgubo častnih državljskih pravic in na izgon iz Zagreba po prestani kazni. Oproščeni pa so: odvetnik dr. Vladimir Maček, trgovski pomočnik Albin Gašparac, mizarški pomočnik Boža Arnshek, krojaški pomočnik Stjepan Glušac, ključavničar Milan Levinač, kovač Anton Štefanić, poljedelec Mirko Debanić, gostilničar Franjo Kuntić, bivši podpolkovnik Vilko Begić in odvetnik dr. Lebović.

d Štirje peklenski stroji v Nišu. V četrtek 12. t. m. ob 20.50 je eksplodiral peklenski stroj v peči čakalnice tretjega razreda na kolodvoru v Nišu. Pri eksploziji je bil ubit veterinarski kontrolor Živojin Ranković, težje ranjena sta bila dva vojaka, neka učenka tretjega razreda niške gimnazije pa je dobila lažje rane. Ob 23.05 je eksplodiral drugi peklenski stroj, kakih 900 metrov od postajnega poslopja na progi Niš—Piroć, ko je privozil brzovlak iz Piroća. Eksplozija ni povzročila škode. Blizu tega mesta so našli še tretji peklenski stroj. Ko so čakali na strokovnjake, da bi stroj uničili, je nenadoma eksplodiral, a ni napravil škode. Ob 3.15 zjutraj je eksplodiral še četrti peklenski stroj na cesti med Nišem in Leskovcem. Tudi ta stroj ni povzročil škode.

d Novi poglavar muslimanske cerkve v Jugoslaviji. Ker je stopil dosedanji vrhovni cerkveni poglavar islamske verske zajednice v kraljevini Jugoslaviji reis ul ulema Čaušević v pokoj, se je 11. t. m. sestala v džamiji Bajrakli v Beogradu volilna hodžinska kurija muslimanske verske zajednice, ki je izvolila tri kandidate. Od teh kandidatov je imenoval Nj. Vel. kralj 13. t. m. Ibrahim Hadži-Hafisa Maglajlića za novega reis ul ulema.

d Težka nesreča pod Triglavom. V četrtek 12. t. m. popoldne se je podalo pet monakovskih turistov pod vodstvom 21-letnega akademika Henrika Müllerja na Triglav. V bližini Kugyjeve police sta se dva turista skesala in plezanje so nadaljevali samo Henrik Müller, akademik Ervin Liedtke in neka gospodična. Na najopasnejšem mestu na steni je gospodična odvezala vrvi, na kateri so bili vsi trije privezani. V tem trenutku je strmoglavil Müller v prepad in obležal z razbito glavo na mestu mrtev. S seboj je potegnil Liedtkeja, ki si je pri padcu zlomil nogo in dobil še druge poškodbe po telesu. V petek je rešilna ekspedicija iz Mojstrane spravila Müllerjevo truplo in težko ranjenega Liedtkeja v dolino.

d Velik požar v Mariboru. V noči od 12. na 13. t. m. je izbruhnil v to-

varni Kovina na Teznu pri Mariboru požar, ki je uničil glavno delavnico. Škoda znaša 2 do 3 milijone dinarjev. Vsled požara je 70 delavcev in delavk, ki so bile zaposlene v glavnem objektu, brez dela.

d Smrt pod vlakom. 12. t. m. okrog 15. je padel 50-letni godbenik Julij Frank, rojen na Dunaju in pristojen na Madžarsko, na postaji Dravograd-Meža pod vlak, ki je nesrečno za zmečkal. Frank je bil takoj mrtev.

d Novo mesino kopališče v Mariboru. Včeraj je bilo slovesno otvorjeno novo, moderno dravsko kopališče na Mariborskem otoku v Mariboru.

d Slovenski obredi pri procesiji. Na Telovo 19. t. m. se bodo vršili letos prvič v lavantinski škofiji obredi pri procesiji v slovenskem jeziku.

d J. A. D. »Triglav« v Zagrebu. Dne 3. t. m. je bil za počitniško dobo izvoljen naslednji odbor: Predsednik: cand. med. Gulič Vladimir, Tajnik: stud. ing. Kralj Vladislav. Poverjeniki: za Ljubljano: cand. med. Brežigar Danilo; za Celje: cand. for. Brinar Miran; za Novo mesto: abs. iur. Jarc Andrej; za Mursko Soboto: cand. iur. Lippai Viljem; za Kočevje: cand. iur. Bogataj Bogomir; za Ptuj: cand. ing. Tonejc Stane; za Litijo: cand. ing. Rebec Dimitrij; za Brežice: abs. med. Černelc Stanko.

d Pri boleznih srca in poapnenju žil, nagnjenosti h krvavitvi in napadih kapi zasigurno naravna »Franc Jožefova« grenčica lahko v izpraznenje črevesa brez vsakega napora. Znanstvena opazovanja na klinikah za bolezni krvnih cevi so izkazala, da služi »Franc Jožefova« voda posebno dobro starejšim ljudem. »Franc Jožefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

d Dunajska vremenska napoved za torek 17. junija: Nobene bistvene spremembe.

Iz Celja in okolice

Šimon Wutt †

V soboto 14. t. m. je umrl v Ljubljani v 78. letu starosti gosp. Šimon Wutt, davčni nadupravitelj v p. in bivši vodja Južnoštajerske hranilnice v Celju.

Z g. Wuttom lega v grob navdušen narodnjak, kremenit, blag značaj in podpornik vseh narodnih društev v Celju, Dijaške kuhinje, Ciril-Metodove družbe itd. Pokojnik je bil rojen 15. oktobra l. 1852. v Kostivnici pri Rogaški Slatini. Dne 10. maja 1872. je odšel k vojakom, kjer je služil polnih 12 let. Po poteku vojaške dobe je stopil v službo pri davčnem uradu v Šmarju pri Jelšah in nato v Brežicah. Kot zaveden narodnjak pa je bil l. 1899. prestavljen v Afenz na Gornjem Štajerskem in l. 1901. v Judenburg. Leta 1905. je bil premeščen v Brežice, kjer je ostal do svoje upokojitve l. 1908. Po upokojitvi se je preselil g. Wutt v Celje. Od leta 1911. do 1920. je upravljal službo blagajnika pri okoliški občini, od 16. julija 1920. do 1. aprila 1928. pa je bil vodja Južnoštajerske hranilnice v Celju. V decembru l. 1928. se je preselil k svoji hčerki in zetu, davčnemu nadupravitelju g. Čepinu v Ljubljano. Pokojnik je bil izredno vesten in marljiv uradnik ter simpatičen družabnik.

Z g. Wuttom lega v grob markantna nacionalna osebnost. Celjski Slovenci, zlasti starejši, mu bodo ohranili časten in trajen spomin!

d Požar na Gorici. V petek 13. t. m. okrog 10. zvečer je izbruhnil požar na posestvu bivšega posestnika Fr. Cokana na Gorici v občini Veliki Pirešici. Požar je vpepelil stanovanjsko hišo in gospodarsko poslopje. Na lice mesta so takoj pohiteli gasilci iz Žalca, nato pa še gasilci iz Celja in Gaberja, a so se morali omejiti le na lokaliziranje ognja, ker je pri-

manjkovalo vode. Vas leži na hribovitem svetu in je oddaljena približno 2 kilometra od prve večje vode. Človeških žrtev ni bilo in tudi živino so rešili. Cokanovo posestvo je bilo v petek dopoldne prodano na javni dražbi. Ogenj je bil najbrž podtaknjen.

c Poroka. V ponedeljek 16. t. m. se je poročil v Celju g. Andrej Bizjak, pristav celjskega sreskega načelstva, z gđ. Rijo Kocjanovo, hčerko sreskega tajnika v Celju. Mlademu paru naše iskrene čestitke!

c Iz Celjskega pevskega društva. Prihodnjo nedeljo imamo koncert v Rogaški Slatini. Zato imamo vaje v torek, sredo in petek. Udeležba obvezna! — Pevovodja.

c Procesija na Telovo v četrtek 19. t. m. se bo začela takoj po maši, ki bo ob 8. zjutraj v župni cerkvi.

c Smrtina kosa. V javni bolnici v Celju so umrli: v soboto 14. t. m. 49-letni posestnik Filip Voh iz Podloga pri St. Petru v Sav. dol. in 3-letni Josip Bitenc, pastorek pri posestnici Katarini Rebernakovi iz Petrovč, v nedeljo 15. t. m. 44-letni kočar Anton Škoberne iz Žusma, v ponedeljek 16. t. m. pa 68-letni dninar Jurij Horvat iz Šmarske okolice in 17-letni Karl Kuder iz Levca, krojaški vajenec pri g. Karlu Kramerju v Celju.

Vsak gospod

mora pregledati pred nakupom klobuka ali kape ogromno zalogo veletrgovine STERMECKI. Uverili se bode o bogati izbiri kap, najmodernejših klobukov in tisoč drugih predmetov, kateri se vam nudijo mnogo ceneje kakor kjerkoli. Navadni klobuk Din 85, boljši 72, 78, modni 84, fini 95, iz zajčje dlake 119, lovski 77, dečki 35, slamen 20, 30, 60, za dečke 17, za deklice 12, športne kape od Din 25 dalje. Nakup neprisljen. Trgovski dom

R. Stermecki, Celje.

c Pridobnina in 1% davek na poslovni promet. Davčna uprava v Celju razglša: Davkoplačevalec se daje na znanje, da so razporedi za pridobnino in 1% davek na poslovni promet za leto 1930. v smislu člena 131. zakona o neposrednih davkih pri davčni upravi v Celju razgrnjeni na javni vpogled od 16. do včevši 23. junija 1930. Plačilni nalogi se bodo strankam posebej dostavili.

c Posilstvo. Dne 11. t. m. zvečer je napadel 22-letni brezposelni mesarski pomočnik Bernard Knez iz Celja na poti iz Laškega v St. Lenart 17-letno Anico L. iz St. Lenarta in izvršil nad njo posilstvo. Kneza so aretirali v soboto opoldne, a je ušel. V noči na nedeljo so ga iztaknili v njegovem stanovanju in ga odvedli v zapor.

c Onemogla. Dne 12. t. m. ob 8. zvečer se je zgrudila v vestibulu celjskega kolodvora 33-letna natakarka Terzija Šilakova iz ptujskega okraja nezavestna na tla. Prepeljali so jo v bolnico, od koder je bila že 16. t. m. odpuščena. Šilakova je ravno preseдела 5 let v kaznilnici v Begunjah.

ZAHTEVAJTE
„VERO“ limonado
oranzado POVSOD!

c Gad jo je pičil. V petek 13. t. m. je pičil v Boštanju gad 14-letno posestnikovo hčerko Zofijo Mirtlovo v desno nogo. Deklico so zvečer prepeljali v celjsko bolnico, kjer so ji s hitro zdravniško pomočjo rešili življenje.

c Nesreča pri postavljanju slavoloka. V petek 13. t. m. so postavljali v St. Pavlu pri Preboldu slavolok za birmo. Ko so vozili slavolok na določeno mesto, je šlo kolo voza 32-letnemu posestnikovemu sinu Ivanu Škrjancu čez desno roko in mu jo na več mestih zlomilo. Škrjanca so prepeljali v celjsko bolnico.

c V znamenju noža. V nedeljo 15. t. m. ob 6. popoldne so napadli fantje iz St. Ruperta pri Laškem 25-letnega posestnikovega sina Josipa Deželaka v bližini njegovega doma pri Sv. Lenartu in mu prizadejali pet težkih vbodljajev z nožem v hrbet in prsi. Deželak se je podal danes, v ponedeljek popoldne v celjsko bolnico.

c Nesreča s koso. 47-letni posestnik Miha Galuf s Ponikve si je danes 16. junija po nesreči prerezal s koso mišice na podlehju leve roke tako nesrečno, da so trije prsti ohromeli. Moral je iskati zdravniško pomoč v celjski bolnici.

c Nesrečen padec. 30-letni rudar Mihael Steiner iz Zabukovce, stanujoč v Dobrišji vasi pri Petrovčah, je padel 14. t. m. doma tako nesrečno, da si je zlomil desno roko. Zdravi se v celjski bolnici.

c Žrtev nočnega napada. Ko se je vračal 52-letni opekarniški delavec Alojz Šolinc iz Šmiklavža pri Škofji vasi sinoči ob 10. od svojega brata proti domu, so ga na Ljubečni napadli fantje in ga težko poškodovali po glavi in vsem telesu. Šolinca so prepeljali danes v celjsko bolnico.

c Usoden padec. 15-letni Josip Košec iz Škofje vasi, poljski delavec pri g. Čatru v Bežigradu, je padel v soboto 14. t. m. na poti z dela domov tako nesrečno, da si je zlomil levo roko. Danes so ga oddali v celjsko bolnico.

c Dijaški kuhinji v Celju je daroval odvetnik g. dr. Juro Hrašovec v Celju 100 Din namesto venca na grob vrlega moža in značajnega rodoljuba g. Šimona Wutta. Iskrena hvala!

c Najdba kolesa. Gosp. Franc Šorn je našel 14. t. m. na svojem dvorišču na Ljubljanski cesti kolo s številko 34.932.

c Ukradeno kolo. Maksu Westnu je ukradel nekdo v soboto opoldne iz veže neke gostilne na Ljubljanski cesti kolo znamke »Steyr«.

c Ne bojte se smrti radi vročine, ako pijete oranzado ali limonado »Vero«, ki je edina naravna brezalkoholna pijača! »Vero« se izdeluje brez kemikalij iz sokov južnega sadja. Zahtevajte povsod »Vero«, ker osvežuje in oživlja ter je zdravju jako prikladna. 421

c Malinovec, oranzada in citronda so najbolj priporočljive osvežujoče pijače. V prvovrstni kvaliteti jih dobite v trgovini Anton Fazarinc, Celje. 383

Kino

Mestni kino Celje. Ponedeljek 16. junija: »Strahovi«. Kriminalna drama v 6 dejanjih. V glavnih ulogah Guy Newall, Ernest Verebes in Louis Ralph. Zgodovinska senzacija iz leta 1914., ko so mnogi ljudje poginili pod skrivnostnim vlakom blizu Londona. — Torek 17., sredo 18. in četrtek (Telovo) 19. junija: »Črni domi«. Briljantna veseloigra. V glavnih ulogah Harry Liedtke, Hans Junkermann in Vera Smirerlow.

Gospodarstvo

Hmelj

III. poročilo Hmeljarskega društva za Slovenijo o stanju hmeljskih nasadov.

Žalec v Sav. dol., 14. junija. Stanje hmeljskih nasadov je ostalo slejkoprej neenako. Sedanja vročina brez padavin ne pospešuje rasti hmelja. Le v nekaterih nasadih je doseglj rastlina komaj dosegla višino drogov, oziroma žičnega ogrodja; v mnogih drugih nasadih je pa komaj 1—2 m visoka. Če zaželenih padavin v kratkem ne bo, bo rastlina predčasno pognala stranske panoge. V jeseni ali zgodaj spomladi obreza ni hmeljniki kažejo že tuintam cvetne nastavke. Iz navedenega se lahko sklepa, da stanje hmeljskih nasadov ni normalno.

O škodljivcih in boleznih ni kaj pomembnega poročati.

Društveno vodstvo.

FR. KOCBEK:

Od Sušaka do Cetinja in Sarajeva

(Dalje.)

Iz Senja se pelješ ob otokih: Goli, Prvič, Krk, Mali Zec na otok Rab v mesto z enakim imenom, ki ima skoraj enako lego kakor Florenca v Italiji. Otok meri okrog 87 km², največja dolžina znaša 22 km, širina na jugozahodu okoli 4 km, na severozahodu 9 km. Ves otok je popolnoma hribovit, ima le nekaj neznatnih ravnin.

Mesto Rab (lat. Arba) leži na vzhodnem pobočju 1 km dolgega morskega jezika, ki loči vzhodno ležečo lukco od zaliva s v. Eufemije. Tam je cerkev in frančiškanski samostan, ki je bil ustanovljen leta 1444. V samostanski cerkvi je lesen strop s slikarijami, v ozadju dragocena slika Girolama da Santacroce, na desni strani pa je v stranskem oltarju grška Madona. Zraven samostanske cerkve stoji župna cerkev. V samostanskem vrtu raste najsevernejša datljeva palma.

Rab nazivajo biser gorenjega Jadrana. Krasne prirodne lepote, senčnati gozdovi in parki, milo podnebje in množina starin, vse to prijetno vpliva na došlega tujca. Rab je pravcat mal muzej. Ima 8 starih, znamenitih cerkev. Najlepša je stolna cerkev iz 13. veka, sam zase stoji ječ zvonik s prekrasnim razgledom pa je iz 12. veka. V stolnici so zelo zanimivi stoli korarjev iz leta 1445. Glavni oltar je iz mramorja. V njem je relikviarij z glavo sv. Krištofa v dragoceni srebrni omarici. V cerkvi sv. Justina je Tizianova slika, v cerkvi sv. Andreja pa popravljena slika Bartolomeja Vivarinija.

Mesto Rab se vzpenja od korza ob strmih potih na gorskem pobočju navkreber. Značilni so štirje zvoniki, ki jih Nemci nazivajo »die vier Wahrzeichen von Rab«. Od prištanišča prideš skozi mornarska vrata, ki so okrašena z beneškim levom, v mesto, ki je podobno vsem dalmatinskim mestom z ozkimi ulicami in strmimi prelazi iz ene ulice v druge višje ležeče. Blizu vhoda je občinska hiša z balkonom iz mramorja, ki ga nosijo trije pari levjih glav, ograja pa je okrašena z levi. Kmalu dospješ do gradske lože, v dvorano s stebri, ki je sedaj izvrstna gostilna. Vodoravna cesta pelje do bivšega severnega izhoda skozi vrata Katene. Tam stoji lepa palača Dominis, rojstna hiša slavnega fizika Marka Antonija de Dominis (rojen 1566), splitskega nadškofa in primasa Dalmacije, ki je padel leta 1624. kot žrtev inkvizicije.

Krasen je mestni park in gozd pri hotelu »Imperial«, kjer rasto veličastni morski bori (Pinus maritima). Ob široki in lepi obali je zdaj vse polno krasnih hotelov, kjer so stale še pred 10. leti borne kočice. »Palace

Hotel Praha« so zgradili Čehi, Slovence zastopa restavrant Ljubljana, razen tega je še 15 hotelov. (Dalje prih.)

Sport

t 30-letnica Kluba slov. kolesarjev v Celju. Klub slovenskih kolesarjev v Celju bo proslavil v nedeljo 3. avgusta 30-letnico svojega obstoja z veliko IX. Zvezdno kolesarsko dirko iz Maribora, Ljubljane in Zagreba v Celje. V nedeljo 3. avgusta zjutraj bo sprejem dirkačev v Gaberju pred trgovino g. Gamsa, na Ljubljanski cesti pred Mestnim kinom in na Bregu pred gostilno Radej. Ob 10. dopoldne bo slavnostni sprevod po mestu z godbo, nato pa se bo vršila v Razlagovi ulici tekma s kolesi na 100 m za rekordni čas Jugoslavije. Ostala celjska društva so naprošena, da bi na ta dan ne prirejala svojih prireditev.

t Mariborske pomladanske konjske dirke. V četrtek 19. t. m. ob pol 15. se bodo pričele na dirkališču na Teznu pri Mariboru letošnje pomladanske dirke. Za vozne in za konjske dirke je prijavljenih že večje število prvovrstnih konj iz tu- in inozemstva. Dirke bodo nudile gotovo velik užitek. Program prvega dne obsega 6 voznih dirk in več dresurnih izkušenj. Med dirkališčem na Tezu in Veliko kavarno v Mariboru bo ta dan uvedena stalna avtobusna zveza.

Hišna vrata

pripravljena za stekl. vložke iz trdega lesa, pripravne za vilo. popolnoma nova, se takoj ceno prodajo. Ogledajo se lahko pri skladiščniku Javnega skladišča v Celju. 1-2

Večja kuhinjska kredenca pripravna tudi za gostilno, skoraj popolnoma nova, se takoj prodajo. Pogleda se lahko pri skladiščniku Javnega skladišča v Celju. 1-2

Mizarski stroji

skobelnik, cirkularka, stružnik (Fräsmaschine), transmisije in dinamo, se takoj ceno prodajo. Več se izve v trgovini Kramar & Mislej, Celje. 1-2

Polkrit voz

z oljnatimi osmi, se takoj prodajo. Več se izve v trgovini Kramar & Mislej v Celju. 1-2

Potenje

rok, nog itd. preprečuje in zanesljivo odstranjuje:

SUDOR-mast
SUDOR-prašek
SUDOR-tekočina

Stara lekarna »Pri orlu« Mr. Ph. IVO TONČIČ
CELJE, Glavni trg — Aleksandrova ulica.

USTANOVLJENA LETA 1881.

Celjska posojilnica v Celju

Celje

v lastni hiši Narodni dom

Sprejema hranilne vloge od vsakogar, jih obrestuje najugodnejše, nudi popolno varnost in izplačuje točno. — Izvršuje vse denarne posle, kupuje in prodaja tuj denar ter čeke na inozemstvo. Izdaja Uverenja za izvoz blaga.

Za varnost hranilnih vlog jamči poleg lastnega aktivnega premoženja po Din 100.000.000 — še lastna glavica in rezerve, ki znašajo skupaj nad Din 14.500.000 —.

PODRUŽNICI:

MARIBOR
Aleksandrova cesta št. 11.

ŠOŠTANJ
(v lastni hiši)

Vinko Kukovec, obl. konces. mestni tesarski mojster na Lavi

pri Celju izvršuje vsakovrstna tesarska dela, moderne stavbe, ostrešja za hiše, vile, tovarne in cerkve, stropne in razna tla, paviljone, verande, stopnice, ledenice in ograje. — Gradnja mostov, mlinov in jezov.

Parna žaga in lesna trgovina, Lava pri Celju. Čekovni račun št. 14.757

Samo na veliko! **KAVO** Samo na veliko!

praženo in surovo, od najcenejše do najnežje vrste
nudi po najnižjih konkurenčnih cenah

Alojz Mastnak
CELJE, KRALJA PETRA C. 22

veletrgovina kolonijalnega in špecerijskega blaga
Lastna pražarna kave
Mlin za dišave

Franjo Dolžan

kleparstvo, vodovodne inštalacije
strelkovne naprave.
CELJE, ZA KRESIJO 4.
Prevzema vsa v zgoraj navedene
stroke spadajoča dela in popravila.
Postrežba točna in solidna. Cene
zmerne. 50-48

Zahvala.

Za premnoge dokaze iskrenega sočutja, ki smo jih prejeli povodom smrti naše ljube, drage mamice, gospe

Pavline Detiček

notarjeve vdove

ter za poklonjene krasne vence in cvetje, se tem potom vsem najtopleje zahvaljujemo.

Posebno zahvalo smo dolžni častiti duhovščini in vsem, ki so predrago pokojnico spremili na zadnji poti.

V CELJU, dne 14. junija 1930.

Žalujoča rodbina.

Naznanjamo, da je v soboto, dne 14. junija 1930 umrl v Ljubljani, gospod

Šimon Wutt

davčni upravitelj v p. ter upravitelj Južno-
štajerske hranilnice v Celju

Blagega pokojnika ohranimo v dobrem spominu.

CELJE, dne 14. junija 1930.

Upravni odbor
Oblastne hranilnice mariborske oblasti
podružnica Celje